

beribesthyrelsen: Hensynet til de stedlige Interesser; men det kan jeg aldeles ikke erkjende for noget Formaal, det maa være noget aldeles Underordnet. Det kan være godt og naturligt, om der ved Ordningen af en saadan Bestyrelse og ved den Maade, hvorpaa Midlerne forvaltes, tillige kan sørges for Krediten; men det bliver noget Underordnet. For mig staaer det som et tvivlsomt Spørgsmaal, om det er rigtigt at have eet eller flere Overformynderier; det vil afhænge af, om man ved at antage flere Overformynderier kan ordne Sagen paa en saadan Maade, at den fornødne Sikkerhed, Formaalet for Overformynderierne, tillige kan opnaaes, nemlig Garantien for Kapitalernes Bevaring, og i saa Henseende lægger jeg afgjørende Vægt paa Revisionen. Jeg maa i den Henseende erklære, at det forelagte Udkast, navnlig Bestemmelsen i § 9, ikke tilfredsstiller mig, idet nemlig Bestemmelsen der ikke indeholder Noget om en daglig Revision, men kun om en leilighedsviis og idetmindste een Gang om Aaret foretagen Revision, Noget, der paa ingen Maade kan være tilfredsstillende. Men den anden Betingelse ved Garantien er, at man ordner Overformynderierne saaledes, at der bliver Midler til en Administrations- og Reserve-Fond, saa stor, at paa den ene Side en god Administration kan lønnes, og paa den anden Side Reservefonden kan blive saa stor, at den kan dække de Tab, som uundgaaelig af og til maae indløbe. Ved en Maskebehandling er en Reservefond absolut nødvendig; en saadan maa man have, hvilke Offre det end skal koste, og i saa Henseende giver Udkastets Bestemmelser, skjøndt man har udtalt sig derimod, efter min Anskuelse snarere Udsigt til en for lille end til en for stor Reservefond. Forsaavidt kan jeg altsaa heller ikke tiltræde de Udtalelser, der ere faldne fra flere Medlemmers Side mod Bestemmelsen i Udkastets § 4 Nr. 2 om $\frac{1}{4}$ pCt. aarlig fra Debitorerne. Naar man vil have flere Overformynderier, staaer det for mig som en aldeles nødvendig Betingelse for at have en ordentlig Reservefond, at man gjenemfører denne Bestemmelse. Gaar man over til den i Lands-thinget antagne Anskuelse kun at have eet Overformynderi, erkjender jeg, at man mulig kan lade sig nøje med færre Indtægter, skjøndt jeg

tvivler om, at det er tilstrækkeligt ikke at bestemme anden Indtægt end den $\frac{1}{2}$ pCt. ved hvert nyt Laan og Forubbetaling af den halv-aarlige Rente.

Med Hensyn til Udkastets enkelte §§ skal jeg gjøre nogle mere specielle Bemærkninger. Der er da først Udkastets § 3 Nr. 2, hvor der fastsættes, at under Maskebestyrelsen skal indbrages alle de under de nærværende Overformynderier henhørende Obligationer, som ere udstedte for direkte Ublaar. Det er maaskee en nødvendig Bestemmelse; men jeg har havt nogen Tvivl om dens fuldkomne Berettigelse, om man ikke udsætter sig for derved at gjøre nogen Uret mod nogle Umyndige. Naar jeg sætter det Tilfælde, at f. Ex. de $\frac{19}{20}$ af Kapitalerne ere ublaante mod aldeles betryggende Sikkerhed, men derimod en anden ganske lille Brøkkeel er ublaant mod en utilstrækkelig Sikkerhed, saa er det noget haardt for de Umyndige, hvis Midler under en hensigtsmæssig Administration ere ublaante mod betryggende Sikkerhed, at de skulle udsættes for Tab, der paa Grund af tidligere Bestyrelser mindre Ohygighed og det Fællesskab, som senere er indtraadt, kan paaføres dem. Det er imidlertid muligt kun en Tilfældighed, som ei kan undgaaes, men som jeg har tilladt mig at ville gjøre opmærksom paa.

Med Hensyn til den Bestemmelse, der omhandles i den samme Paragraf om Skifteudlæg, skal jeg ganske tiltræde, hvad der blev udtalt af den ærede Rigsdagsmand for Præstø Amts 6te Valgkreds (H. Hage). Jeg troer meget vel, at disse Udlæg kunne undbrages Overformynderibestyrelsen i Fremtiden, og at det bethdeligt vil lette og simplificere Forretningerne i alle Henseender. Forsaavidt nogle ærede Talere have hitret, at medens saadanne Udlæg bestaae, har Bestyrelsen ikke videre dermed at gjøre, skal jeg bemærke, at det dog ikke er saa sjældent, naar der for de Umyndiges Arv er givet Udlæg i en fast Eiendom, navnlig paa Landet, efter de tidligere Prioriteter, og der saa sælges en Parcel, at dette da kan foranledige Forhandlinger, om en saadan Parcel kan udgaa enten uden eller med Afdrag, deels paa den egentlige Pantegjæld, deels paa Skifteudlægget, og det fremfalder ikke saa liden Korre-